

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag hebben we een prachtig evangelie,
dat ook helemaal bij deze zondag past.
Want dit is de laatste zondag,
voordat ook bij ons in de kerk
een soort vakantieperiode begint.
Natuurlijk gaan bij ons wel alle vieringen gewoon door,
maar wel alles wat rustiger!

En dat past precies bij het evangelie van vandaag.
Want in het evangelie van vandaag
nodigt Jezus ons uit om bij Hem te komen
om wat tot rust te komen.
Een prachtig zinnetje
dat ik zo vaak tegen mijzelf zeg:
'Komt tot Mij,
allen die vermoeid en belast zijn
en Ik zal u rust geven.'

Weet u wat mij zo opviel deze keer
bij deze mooie woorden van Jezus!
Het is een uitnodiging!
Een uitnodiging van Jezus Zelf.
Het is dus geen gebod van:
je moet dit of je moet dat!
Nee, het is een uitnodiging.

Als ik wel eens twijfel over mijn gezondheid,
u kent dat wel,
en je deelt dan je zorgen, in mijn geval,
met mijn broers of zussen,
dan zeggen ze op een gegeven moment tegen mij:
'Nou, daar zou ik toch maar eens mee
naar de huisarts gaan!'
Maar ik moet dan wel zelf het initiatief nemen
om naar de huisarts te gaan.

Maar bij ons Bijbelvers vandaag is het precies andersom.
Bij dit Bijbelvers krijgen wij van Jezus een uitnodiging:
'Kom eens bij Mij!'
'Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn'

En hoe komt die uitnodiging dan tot ons?
Wel, op twee manieren:
We kunnen de woorden van Jezus lezen
in het evangelie van vandaag.
Ik zou bijna zeggen:
een schriftelijke uitnodiging dus!
Maar we mogen die uitnodigingswoorden
ook horen.
Dat is mijn taak als priester,
als dienstknecht van de Heer,
om hier Zijn woorden uit te spreken,
zodat u ze met uw eigen oren kunt horen!

En zo mag ik dan die woorden van Jezus hier,
ik zou bijna zeggen, plechtig tot u uitspreken:
De woorden van Jezus tot u:
'Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn,
en Ik zal u rust geven!'
Oh, ik hoop zo dat u in mijn woorden
iets herkent van die woorden van Jezus zelf!

En als wij zo de Communie mogen ontvangen
dan is dat ook een soort antwoord van ons.
Dan 'komen wij tot Hem.'
Dat mag dan onze manier zijn
om op zijn uitnodiging in te gaan.

En dan zal Hij ons rust géven.
Dat hoeven we dan niet zelf te doen.
We hoeven dan niet
allerlei ontspanningsoefeningen te gaan doen,
of allerlei ademhalingsoefeningen.
Die kunnen allemaal heel belangrijk zijn.

Maar als wij tot Hem komen
dan zal Hij ons rust géven.
Als een geschenk.
En dat is een rust die de wereld ons niet kan geven.
Dat is een rust die alleen de Heer kan geven.
Een rust die alle andere rust te boven gaat.

Wat is dan het bijzondere van die rust?
Wel, ik denk dat het bijzondere daarvan is: zijn nederigheid.
Want de woorden die Jezus zegt
na deze uitnodiging zijn:
'Neemt mijn juk op u en leert van Mij,
want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart.'
Ik denk dat daarin het bijzondere van de rust van Jezus zit,
juist in zijn zachtmoedigheid en nederigheid.

Laat ik het u proberen uit te leggen.
Wij leven in een cultuur waarin druk zijn
eigenlijk de norm is.
Je moet lekker druk zijn,
anders tel je niet mee.
Druk zijn is bijna een compliment.
Als je tegen iemand zegt:
'Ik weet dat je het druk hebt',
dan is dat eigenlijk een compliment.
Maar als je tegen iemand zou zeggen:
'Ik weet dat je niet veel te doen hebt',
dan is dat eigenlijk een belediging.
Druk zijn is in onze cultuur de norm geworden.

En zelfs als wij op vakantie gaan,
dan nog moeten we eigenlijk presteren.
Want hoe verder we weg gaan, hoe beter het is.
Japan, Mexico, klinkt toch beter als vakantiebestemming
dan Drenthe of de Achterhoek!
Maar voor Jezus hoeft dat allemaal niet zo!
Jezus is zachtmoedig en nederig van hart.

Bij mij op de hoek van de straat
is een fietsenmakertje.
Niet een echte officiële fietsenwinkel,
maar gewoon een oud mannetje,
die in een open schuurtje de hele dag
lekker met fietsen bezig is.
Hij is ook al op een leeftijd
dat hij niet meer hoeft te werken.
Maar daarom hij is de hele dag zo lekker ontspannen
met zijn fietsen bezig.
En iedereen kan gezellig een praatje met hem maken.
En hij gaat gewoon rustig door met zijn werk.
Niet gespannen van negen tot vijf uur.
Maar gewoon, lekker ontspannen, de hele dag door.
Wat een rust!
Alleen dat te zien
maakt mij al rustig.

Het doet me bijna denken aan Jezus
die op een ezeltje Jeruzalem binnenkomt.
Dat hoorden we in de eerste lezing,
een profetie van de profeet Zacharias:
'Zie, uw koning komt tot u,
rechtvaardig en zegevierend.'
En dan komt het:
'Hij is deemoedig,
hij rijdt op een ezel,
op een veulen,
het jong van een ezelin.'

Ik hoop dat wij deze nederige,
persoonlijke uitnodiging van Jezus
om tot Hem te komen voor rust,
zullen verstaan.
Natuurlijk zullen wij met ons verstand
allerlei bezwaren kunnen maken:
'Ja, wacht even,
de stem van pastor Verhaegh is toch niet de stem

van Jezus Zelf.

En de woorden in de Bijbel
zijn die echt voor mij persoonlijk bedoeld?

En zo kunnen wij met ons verstand
allerlei bezwaren opwerpen.

En natuurlijk, we moeten ons verstand ook gebruiken.

Maar soms moeten we ook weer eens even
onbevangen kunnen zijn als een kind.

Weet u wat Jezus in het evangelie van vandaag ook zegt:

'Ik prijs U, Vader,

omdat U deze dingen hebt verborgen gehouden
voor wijzen en verstandigen,

maar ze hebt geopenbaard aan kinderen.'

Daar is de vakantie ook goed voor!

Om eens even ons verstand wat 'rust' te geven!

Om als een kind gewoon te genieten
van de Liefde van God, onze Vader.

Amen.